

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ
Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. шаш. 143.322
Адреса для телеграм.
„Діло“ Львів.
Головний Редактор прий-
має від 11—12 год. перед
полуднем.
Рукописи не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5-00 зол.
Чвертьріччя 13-00 „
Півріччя 23-00 „
Річно 40-00 „

ЗА ГРАНИЦЮ: В Америці і Канаді,
Франції, Голландії, Бельгії 30 фр. фр.
Італії 7-50 зол., Німеччині 7-50 зол.,
Швейцарії 8 шв. фр., Чехослова-
ччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Бу-
гарії 7-50 зол., Австрії 7-50 зол.—
Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
Друкарні: 29-26.

В СПРАВІ ОГолошень
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІЇ

ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

ЗБІРНІ ГРОМАДИ АБО ВОЛОСТИ.

КОМУНІКАТ ГОЛОВНОГО СЕКРЕТАРІАТУ УНДО В СПРАВІ ТВОРЕННЯ ВОЛОСТЕЙ (ЗБІР-
НИХ ГРОМАД).

На просторі Галичини влада вже зміни-
ла місця осідку волостей і приїжді до них зго-
товити сільських громад та повідомити про
свої проєкти всі сільські громади, які згідно з
заставою арт. 103 нового самоуправного
закону мають подати про них свою думку.
Проекти збірних громад і їх місця осідку ра-
хують і громадським ухвалами влада має ви-
нести до міністра внутрішніх справ, який на
основі тих матеріалів вирішить усі справи, зва-
жаючи на волості і видасть про це окремі
розпорядки.

Подія на волості матиме у житті україн-
ського населення далекосяглі наслідки. Слід
замітити, що деякі ухвали громадських рад
часто волостей не мають вигляду на успіх, за-
являючи лі скупини замітати щодо приїд-
ли до волости і її місця осідку влада повинна

розважити, а коли не розважила їх адміністра-
ція нижчих інстанцій, то треба добиватися
свого хочби в міністерстві внутрішніх справ.
З тієї причини провід Українського Національ-
но-Демократичного Об'єднання і Українська
Парламентарна Репрезентація повинні мати
докладні інформації про проєкти влади щодо
волостей — приїжді до них і місця їх осідку, а
також відомості про те, чи вони відповідають
потребам і вигоді населення, як до них ста-
виться українське населення і які потрібні бу-
ли би в них есенціальні зміни. Всі такі відомо-
сті про ухвали громадських рад відносно уря-
дкових проєктів про волости, слід якнайшвид-
ше прислати до Краєвої Народної Канцеля-
рії Львів, Підвалля ч. 7, III. поверх.

Головний Секретаріат УНДО.

Дех

1. березня

нагадує Вам, що Ви

безумовно

повинні вислати передплату
„Діла“

згори

за час до кінця червня ц. р.

Коли відбудуться вибори до сільських громадських рад?

Щорядовий часопис „Газета Львівська“ з
24 лютого 1934 повідомляє, що вибори до
сільських громадських рад Галичини відбу-
дуться в найближчих місяцях, на кожний ви-
біток перед днем 13. липня ц. р. З цього вихо-
дить, що маємо дуже мало часу для переве-

дження підготовки до громадських виборів. У
деяких повітах підготовка йде жваво, а в ін-
ших не відбулася ще наради в цій справі. З о-
глядом на короткий час слід негайно взятися до
праці, щоби розписані вибори до сільських
громад не застали нас несприготованими.

Італійське військо готує перейти градицю Австрії.

Канцлер Дольфус у розмові з кореспонден-
том „Ланцет Нью“ заявив, що наказав зміцнити
північні підвали вздовж німецької границі. 3.000
жової Гаймери вислано до Горішньої Ав-
стрії для зміцнення границі на відтинку Зальц-
бург-Пасау. На запит, що у Відні говорять піби-
в 10.000 австрійських легіоністів у Німеччині
щоби вилучувати до Австрії, канцлер сказав,
що найкращим способом відвести їх від цієї а-
муніції є бути потужним на всякий випадок і то-
му потрібно долі приготуватися.

На запит англійського кореспондента, чи
має він знає про те, що італійське військо та

легіоністи ескандри в сконцентровані над австрій-
ською границею, щоби перейти її на випадок на-
пасти на Австрію, канцлер заявив, що вправді
не має таких інформацій, однак готов припу-
скати, що якщо лише чужі сили увійдуть до
Австрії, то не будуть це одинокі сили, пушені в
рух.

Згаданий часопис повідомляє на основі пого-
лосок з Каринтії, що Італія є приготувана і рі-
шила вислати військо до Австрії на випадок,
якби націонал-соціалісти виконали державний
захам.

Іден конферує з Мусолінієм.

РИМ, 27. II. ПАТ. Мусоліні прийняв учора мі-
ністра Італії, що поїхав до нього про зміст
змови, які він відбув у Парижі і Берліні. Оба
державні міністри розглянули італійське та

англійське меморандум. В часі розмови обидво-
ма порозуміли щодо мети, до якої слід пряму-
вати, зокрема щодо можливості знайти основу
для загального порозуміння.

Скандали в справі Ставіського.

НЕЗДАРНЕ СЛІДСТВО.

ПАРИЖ, 27. II. ПАТ. Слідство в справі
Ставіського судді Пренса не посунулося ані крок
назад. Наслідком визначеної грошової заго-
товки оголошується багато осіб, що подають
перезаказ беззастисні або баламутні інформа-
ції, які не більше затримують справу. Преса
намагається від поліції, щоби взялася енергій-
но до діла і викрила винуватців. Закладують по-
гляд, що замість вести солідно слідство, вису-
ють різні гіпотези, які понижують добре ім'я
суду.

Товариство судових урядників визначило
кількість 5 до 10 тисяч фр. тому, хто подасть
документи інформації, які посунуть слідство
назад. Хемінці досі, які мають викрити, чи
жоден не став жертвою затриманія наркотика-
ми або опіуму, що не скінчилися. Однак уже
тепер можна стверджати, що згодом щодо за-
триманія внаслідок.

В Парижі кружляють поговори, що б. міні-
стр Італії, вмішаний в справу Ставіського,
має іти до нього відшукати. Шез також
конфідент Ставіського Романіно. „Фігаро“ пи-
ше з того приводу, чи після пронаїк деяких
жової в справі Ставіського дозволитися на те,
щоби показати також свідки, а може й обвини-
чати.

ПАРИЖ, 27. II. ПАТ. Слідчий суддя Дю-
газ, що веде слідство в справі афери Ставісь-
кого, переслухав директора т-ва „Обезпечень
„Кофіанс“, Гебіна. В часі переслухання при-
йшло до інциденту. Оборона і Гебін запротес-
тували проти знехтування деяких документів, що
торкаються афери Ставіського та проти рі-
шення знайти.

ПАРЛЯМЕНТАРНА КОМІСІЯ ПРИ РОБОТІ.
ПАРИЖ, 27. II. ПАТ. Президія парламен-
тарної комісії для дослідження афери Ставісь-
кого зібралася вчора на нараду і почала роз-
глядати акти, надіслані поодинокими міністер-
ствами. Президія конференції прийшла до ви-
сновку, що конспірація є близькі зв'язки і до-
даткові документи. Офіція поідено працю між
поодинокими членами президії. Прися президії
буде дуже ускладнена, бо матерія є дуже ши-
рокою та обіймає вже тепер 6 тисяч карток.

СПІЛЬНИКИ СТАВІСЬКОГО.

ПАРИЖ, 27. II. ПАТ. Судова влада розвела
слідство проти поліційного комісара Сюрс
Женерала, Баярда та інспектора у відділі само-
врядних кредитів у міністерстві торгівлі Кои-
стантена. Оба ці урядові улекували Ставісь-
кому ведення його фінансових операцій. Крім
того ведеться дохолодження проти адвоката
Ріго.

Львів, 27. лютого 1934.

Наші читачі вже знають про іменування
апостольського адміністратора для Лемківщини
в особі о. д-ра Милана Нагорницького, якому бу-
де підчинені дев'ять гірських і підгірських де-
канатів Перемиської Епархії. Сам апостольський
адміністратор буде підчинений безпосередньо
Римові. Подія ця настільки важка, що нашим
обов'язком є сказати з приводу цього потягнен-
ня Риму кілька слів.

Перемиська Епархія — це складові части-
на Галицької Провінції греко-кат. Церкви, у яку
входить іде Архиепархія (Митрополія) „Львів-
ська та Епархія Станіславська. Галицька Ми-
трополія — це безпосередня послідниця і перем-
ницька митрополія латинської. Тамтасом з мезом,
коли заістувала можливість легальної праці
греко-кат. Церкви на північно-західних землях,
духовенства Галицької Провінції, покликано-
го в першу чергу і з природи річи до такої праці,
майже не допускають на ті терени. Волчан, Пі-
лічина, Холмщина, Полісся є прося пова ефектом
впливів наших церковних кругів. Апостольський
адміністратор еп. д-р Чарнецький, іменований
Римом для цих земель, не має власної приєд-
ної і підлягає тому латинському єпископові, на
території якого працює. А що не всі ті єпископи
ставляються прихильно до унійної ємії, то праця
еп. Чарнецького натрапляє на дуже поважні
трудності навіть з того боку, з якого він повин-
ен би мати тільки допомогу. Ось нпр. велання ча-
тали ми у пресі, що увіяти в Луцьку на Волині,
які поробили всі потрібні заходи для заснуван-
ня гр.-кат. парохії в тому місті, не можуть доба-
тися дозволу на ту парохію саме через опроти-
ву римо-кат. єпископа в Луцьку Шелльоняка і по-
го канцлера. Єпископ д-р Чарнецький тут без-
силний...

Коли вже неформальне ставлення візанті-
заційних земель і замкнення їх перед впливами
духовенства Галицької Провінції є есенціаль-
ним, що мусить викликати глибоке невдово-
лення серед українського католицького зароду,
зокрема серед усіх церковних кругів, то щож
казати про найновіший експеримент в Лемків-
щині! Ажте відділення в одиої Галицької
Провінції дев'ятьох деканатів і підчинювання їх
безпосередньо Римові мусить вразити більшість
польного українця — без уваги на те, до якого
піроісповідання він належить. Таке ділення рас-
тані експерименти виворюють серед нашого наці-
лу тільки думку, що ми в очах Риму щось деа-
шеваріне, що наша земля — це якийсь „місний
терен“, на подібну таку-ж теренів у різних
екзотичних краях.

Потішають нас, що з Перемиської Епархії,
яка має 54 деканати і катедр 1.350.000 го-лосів.

НАКРАЩІ ВОВНЯНІ МАТЕРІАЛИ

на швейські мушкетри, костюми, мужеські убрання та інші шовни

З МАГАЗИНУ НОВИН „ТЕКСТИЛЬ“ — Ст. ЗАЛЕСЬКИ
вул. Галицька ч. 18.

дух, виділено всього дев'ять деканатів, що в 1931 р. мали разом 129.630 греко-католиків. Значить: Перемишльська Епархія матиме все ще 43 деканати і понад 1.100.000 греко-католиків. Салба потіха. Бо тут іде про принцип, тут болює для нас те, що в нашій одноцілій релігійній організації зроблено прогни, що з Перемишльської Епархії відтяти дев'ять деканатів, які мають відтепер бути тереном чисто політичних комбінацій. Хто мав би ще щодо цього які сумніви, нехай прочитає те, що з приводу іменування апостольського адміністратора для Лемківщини подає півурядова агенція „Вехуд“, де сказано м. ін., що для того четвертого з черги гр.-кат. єпископства, „але не українського, а староруського характеру, пристосованого визначно до потреб населення, буде отворена і окрема духовна семінарія і середня школа класичного типу“. А все те з тою метою, аби з Лемківщини і сумежних повітів усунути світове українське духовенство і регенерувати вигибачоче москвофіліство у якомусь „староруському“ виді. Сказано ясно і недвозначно.

Те потягнення Риму супроти Лемківщини, що в останніх роках тішилася великими симпатіями серед усіх українців, не виключаючи і православних, уважаємо потягненням нещасливим, яке на нашу думку до ніякої цілі не доведе. Що більше: воно може накоїти багато шкоди самій католицькій церкві, бо з одного боку насторожує православних, які вже заповіли скріплену діяльність на Лемківщині (див. вчорашнє „Діло“), а з другого боку ослаблює симпатії до Риму серед загалу українців. Колишні подібні потягненнями серед чеського народу (назначування єпископів німців або знімчених чехів у чеських околицях) довів Рим до того, що у відродженій Чехословаччині стратив понад півтора мільйона католиків на рік безвірників (855.000) і членів чехословачької національної церкви (793.000). Реакція на такі віроісповідні експерименти приймає інколи такі масові форми, що не можуть їх опанувати навіть провідники церкви і народу, тим більше, що й вони мусять рахуватися з дійсністю.

Тут мимохіть насувається ще одна думка: Коли римські круги так дуже дбають про задоволення релігійних і національних потреб українського населення Лемківщини, то чому досі ніхто з тих кругів не поцікавився положенням римо-католиків українців у Галичині? Чому не призначать для них окремого апост. адміністратора. А чейже нема сумніву, що число латинників-українців є у нас не менше, як

Паломництво до Риму.

1. Комунікат Генерального Інституту Католицької Релігії у Львові.

У зв'язку з протолошенням у часописах паломництва до Риму, подаємо до відома осіб, що рахують на участь у цьому паломництві, що його організації піднявся Генеральний Інститут К. А. на прохання Українського Католицького Академічного Сенаторату, який являв організацією українського католицького студентства, а запрошений до участі в міжнароднім паломництві, організованім всевітнім організацією католицького університетського „Пакс Романа“ (Римський мир). Участь у цьому міжнародньому паломництві мають брати в першій мірі католицькі студенти університетів, їх професори та протектори, а в другій мірі їх рідні та прихильники. Програма паломництва вже зазначена складена вище названою організацією „Пакс Романа“, яка при тій нагоді відбуває і свій щорічний всевітній з'їзд.

Ця програма передбачає поїздку паломників в Рим від дня 29. березня до дня 5. квітня, який закінчить саме останнього дня торжественною аудієнцією всіх паломників у Св. Отця. В часі поїздки в Римі вже призначено час на оглядини святих місць, особливо каткомб, відвідини перкоп, щоб доступити ювілейного відпусту, участь у торжественній Службі Божій Св. Отця в першій св. Петра і неділю дня 1. квітня (латинський веселіє), участь у пленарних засіданнях з'їзду католицького студентства.

На понеділок дня 2. квітня в год. 8. рано призначено місце на св. Літургію в східнім обряді, яку вислухають усі паломники всіх національностей.

Українське паломництво, адожене очинивало не тільки зі самих студентів і їх професорів та протекторів, але також з тих усіх, що в нашій католицькій молоді покладуть надію на краще завтра Нації, стоїть під ласкавим протекторатом усіх наших галицьких Владик. Під проводом Преос. Кир. Івана, Єпископа-помічника Львівського відуть паломники зі Львова дня 26 березня ц. р. в год. 6.45 посліпним потягом через Краків-Петровиці до Відня, куди прийдуть в год. 20.30.

лемків і що національні потреби латинників-українців у костелі зовсім не заспокоєні. Але це інша справа і сюди інтервенція Риму не втручає.

На закінчення зазначуємо ще раз, що наші уваги не торкаються в нічому особи о. д-ра Нагоряньського, якого знаємо як людину абсолютно чесну і добру і який, хочемо вірити, не піде як син народу проти інтересів рідного народу як цілості. В нашій статті ми бажали тільки звернути увагу на новий експеримент Риму з українським населенням, експеримент,

Паломники на захід від Львова можуть приїхати до Львова по дозові і не потребують приїхати до Львова. У Відні задержують паломників одну ніч, дня 27. березня в год. 8. рані піддають поїзду, який нашої великого Святого Стефаномученика до Риму, що зберігається в нашій відеоскопії перкоп св. Петра і вислухають Службу Божу в наміреній св. Петра, а його пам'ятки, а спіданку паломників оглянуть і будуть в похвального вірші через Смеріт — Рим. Про відіди й дешві приїхання дня 28. березня в год. 10. Інст. К. А. і наша римська конвенція.

В Римі задержуються до паломного Страстного тижня дня 5. квітня, а в год. 21.35. тогом для відіди до Риму наезд до Львова який самий швидко, не задержуючись у Відні довше як 2 години. До Львова приїжджаємо опівночі зі Страстної суботи на Великдень в год. 0.25.

Коста подорожі одної особи третього класу становить 420 зод. Ціна білету туди і назад вже усталима на 1936 зод. Кости поїздки одної доби в першому класі в Римі — около 160 зод. Дрібні платити вартістю около 80 зод.

У справі позакешених паспортів (по ціні 20 зод. одіку Генеральний Інститут К. А. призначив відіди від Міністерства Скарбу у Варшаві. Коли прийшли наші заходи за паспорти у латинській мові, березня мусять бути всі паспорти надіслані до Інституту К. А. у Львові пл. св. Юра ч. 5. (Міжнародний Коменсаторі) щоб дістати візи. Врах з посади (позитриста) зод. на закупку білетів і замовлення папки Генер. Інституту, а також з організації паломництва.

Від Генерального Інституту Католицької Релігії для Гал. Цери. Провінції.
У Львові, дня 25. лютого 1934 р.

Союз балтійських держав.

Латвійський прем'єр Бальдініс висловив на конгресі партії колективістів промову, в якій доторкнувся справи союзу балтійських держав. На його думку створення союзу є питанням недалекого часу, причому приступлять до цього Фінляндія і Швеція. Тим способом балтійські держави стануть осередком блоку, який забезпечить мир над берегом Балтійського моря.

З Ковна повідомляють, що на академії, влаш-

що не брав під увагу бажань і потреб того населення, яке м. ін. ще кілька тижнів тому у новій релігійній маніфестації в Сяноці заявила свою вірність перемишльській епархії, — а саме пішов по лінії новонайдені неповажної політичної теорії про поділ одного українського народу на українців і „русинів“.

Не можемо стриматися від висловлення журливого погляду, що такі потягнення Риму не причиняться до затіснення зв'язків поміж українським народом та Апостольською Сілицею.

тованій у зв'язку з естонським національним святом, ряд промовців з'явився теж за сценним балтійського блоку. Мін. Завіслюк м. ін., що литовський уряд старатиметься ути всіякі перешкоди, що утрудняють створення такого союзу. За коначності створити балтійський блок промовляв теж мін. Вілішис і ректор ковенського університету Ремеіс.

ФЕЛЛЕТОН „ДІЛА“ З ДНЯ 1. БЕРЕЗНЯ 1934.

М. ВОЗНЯК.

Чоловий автор із „Сина Русі“.

(Докінчення.)

До звісток Головацького про Левицьких можна додати, що Левицький із Бовшева народився 1810 й вкординувався 1836 р., а Левицький з Августівки народився 1812 й висвятився 1837 р. Здогад Головацького про авторство Михайла Мончакевича, що народився 1805 й висвятився 1835 р. переходять у певність, якщо пригадати деякі факти. Крім Мончакевича мін підписався ініціалами М. М. лиш його товариш Михайло Мучивський, що народився 1809 й висвятився 1835 р., але досі не продерлася ніяка звістка на деще світло, яка являувалась його чимось із Шашкевичем чи тодішнім рухом. Натомість у Зблизненні Народного Дому у Львові зберігся зваля Головацькому автограф „Думи“ Мончакевича, надрукованої в 4. ч. „Неділі“ за 1912 р. Згадав „Думи“ нагадує любовним забарвленням і відомою вазу української гравіційної пісні аналогічній пірні із „Сина Русі“ п. я. „Розлука“. Алім не зашкодить пригадати й поділки Шашкевича Мончакевичем в передмові до „Русалки Дністрової“ за доставу старого співаника.

Ініціалами Ал. Г. мін підписався один із шох Олександрів серед тодішніх семинаристів, що їх привітання починалося від Г. або Горішнич, що народився 1810 й висвятився 1836 р., або Глишеский, що народився 1812 й висвятився також 1836 р. Горішничів ніхто досі не звикав із рухом часів Шашкевича, зате на імовірність історика Глишеского відомий Головацький.

Олександра Глишеского не треба змішувати з Теофаном Глишеским, автором гарних статей в обороні народньої мови в письменстві. З поданої у „Временнику“ Ставропільського Інституту за 1895 р. біографії Олександра Глишеского відомо, що будучи парохом Космирини, „він викладав ціле покоління й усі ті старші, що ще сьогодні в Космирині читати і писати вміють і в крилосі співають, йому за те вдячні“.

Ініціалами А. Г. могли підписатися оді тодішні семинаристи: Алія Глишеский, що народився 1810 й висвятився 1836 р., Авксентій Глишеский, що народився 1811 й координувався 1835 р., й Аїтал Глишеский (Глишеский), що народився 1815 й висвятився 1838 р. Чи здогад Головацького про авторство Глишеского має ще якісь підстави крім того, що він вписався в Альбом Шашкевича, нема даних це ствердити.

Нерозв'язаним лишив Головацький ініціалами О. Г. й Г. О. Перекладаючи викази тодішніх семинаристів, приходимо до думки, що тут можна брати під увагу тільки двох Онуфріїв із перемишльської епархії: або Ганкевича, що зародився 1808 й вкординувався 1834 р., або другого, що ходив одним роком нижче Горішеского, що зародився 1806 й вкординувався 1835 р. Від парха х Вовча, турчанського повіту Онуфрія Ганкевича написав Іван Франко цікаві звістки й надрукував їх у „Зорі“ за 1856 р. п. я. „До історії нашого відродження“. „О. Ганкевич звав особисто Марціана Шашкевича, хоч не брав участі в тім руху, який осереджувався круг нього“ — зазначив Франко у своїй пам'ятці. — „Але жиничу участь приймал і в семінаристських виставах театральних“. Про національну свідомість і волюність Онуфрія Горішеского до польського революційного руху свідчить те, що він заохочував і з листом Григорія Глишеского і з листом 1814 ч. до єпископа Свєтославського. Шо

Яків Головацький не мін пригадати собі у 1844 р. семинариста з 1833 р. з ініціалами О. Г. й Г. О., нічого дивного: Ганкевич був у перемишльській епархії, а Горішеский помер у 1855 р. в шості холери.

Г. О. це правдоподібно відвернені ініціали того самого автора, що підписував ініціалами О. Г. Якщо якась якаська поспішила опитати хто з двох Онуфріїв, товариш Мончакевича з того самого року Ганкевич, чи Горішеский, вється під ініціалами О. Г., мав би відповісти, як укладача „Сина Русі“, бо збірник писався його віршем „До синів Русі“, себто від того вірша пішла й назва збірника. Шови в другому місці маємо Шашкевиче „Сина Русі“ читателів руского зипа“, поставлено тут омонію тому, що змістом його тісно гаяється в віршем О. Г. „До синів Русі“. Шкава, що укладч помістив у збірничу аж три вірші Мончакевича.

„Сина Русі“ означений 1833 роком, отже й сумніву повстав при самому його ініціалі Марціан Шашкевич був тоді єстерістом. Хот мін ініціалний вплив на курток семінаристів, як і був укладцем. Головацькому були відомі почини Шашкевича, а у своїй статті він звав укладача невідомим. Уже написавши, що „звєслни крили вь лесови“, сподівався, що збережений рукопис до копія в рукопису, в якому хтось уставляв „и“. Кості в думку неправильно написано „и“. Кості вписував оди і друге. Так повстає „и“. В ініціалі першого „и“ й поправленого „и“. В ініціалі другого правдопідно Шашкевича, як і Глишеского вірша найбільшій товщині й Глишеский Шашкевича: Головацького й Глишеского Алія і безваріантність більшої частини ініціалів „Сина Русі“ й „Діла“ там „або“ в ініціалі не мін укладати Шашкевич.

ЗАЧАРОВАНЕ КОЛО.

(Докінчення.)

ПРИРОДНИЙ РОЗВИТОК УКРАЇНСЬКОЇ МО- ВИ І НАСИЛЬСТВО КОМУНІСТІВ НАД НЕЮ.

Сучасні інтелектуальні росіяни вже цього не міняють. Їм здається цілком „общепонятним“ рідний „грекошаніт“ та „развечення“, але їм не мусить бути такою мови вчутися, знають, як їй треба напружувати пам'ять, щоб розібратися, яка різниця в словах „чужої“ і „своїї“ і коли їх можна вживати. Кожна жінка, зустрічаючи теорію Леніна про „злиття“ мов, всує теорію розбіжності від тої, яку вважала за першозором. Так німецька мова розвиваючись, віддаляється від французької мови, звороти (галіцизм), так чеська мова віддаляється від германізму, той самий процес іде й у нас, де мова ще розвивається і шукає нових, ліпших форм вислову. Зрозуміло, що українська мова має тенденцію віддалятися від польонізмів та москалізмів і виходити „лінійно“. І саме проти цього природного процесу почався похід на Україну під російською окупацією.

Давня теорія про „єдиний народ“ відродилася, в трохи іншій формі, але така сама по суті. Ось як пише „самоотвержений мало-рос“ Хвиль в „Більшовику України“ ч. 7—8 1933 р.: „Процес творення української наукової термінології, скорочування розвитку української наукової мови було направлено по лінії „екстремізму“, направлено — та ж „клясична“ мова харківського обер-фіскала! — (П. Ф.) вступного відкриття від спільної, братньої української мови, мови російського народу.“ (Стр. 43.)

Отже, як бачимо, рішуче слово сказано: єдиний російська мова „спільна“ й для українців. Питання: чи також українська мова „спільна“ для росії? Хвиль реагує на те, що, мовлячи, націоналістичні елементи роблять усе, щоб від української радянської культурою та російською радянською культурою поставити бар'єр і підірвати розвиток української мови та мови буржуазно-націоналістичної. Сказано, що без грації, але з неухомом, що мійно заміняється в головах таких комуністів, як П. Хвиль, бо коли вже шукати буржуазних і навіть „феодалістичних“ елементів, то вони аж кидаються саме у „братньої“ мови, в російській. Такі елементи як „пожалуй-господар“, „жалованье“ (платня), — як архаїзми зовсім не „революційні“, але нікому Сталінові не прийдє в голову божественна думка робити „чистку“ в російській мові, що б викинути слова, вироблені за російських цар-самодержців. Але для „хаклів“, то з них можна такувати й змушувати. Раніше українці вживали „добляваннями“, бо не таким способом, як у Москві, хрестили дітей, а тепер інтереси „спільної мови“ визнають за „буржуазний націоналізм“, коли грецький „термометр“ українці називають „тепломіром“. Ех, думка: нема такого Сталінського Хвиль на мову, як в своєму „буржуазному націоналізмі“ мавши слова — „театр“ і „секретар“ перекладає, як „діалог“ та „таємник“; а що сказав П. Хвиль про німців, які замість казати „телефон“ вживають свого слова „Ферншпрекер“. Що то, який такий „самоотвержений“ особі та рідні!

Теорія „спільної“ мови перемогла на Союзній Україні так ґрунтовно, що московські „приказники“ в Харкові вже й латинку для української мови вважають за „націоналізм“. Нам відомо, що сама більшовицька влада прийшла тому, щоб замінити теперішньої азбуку, арабської, була введена латинка у магометанських народів союської держави. Але що й в Україні, то цей проект Скрипника завести латинку в українську мову в українській правописемності Кагановича ще 1927 р. визнавав за „націоналістичний“. Пан Хвиль відповідує тепер, що введення латинки „поставило бар'єр між російською та українською мовою, зрозуміло, що це на руку українським націоналістам.“ (с. 49.)

Отже старе самодержавство — „ташність і нечужість“, а й „спільної, братньої мови“.

Ще не проголошено покірності, як у Гоголя, що „свої“ писали й розмовляли по російському, але до того йде. „Українізацію“ Москва використала, як засіб політичного ослаблення України, бо вибила цим заневером політичну зброю з рук найкращих українських культурників. Тепер настає поворот до „спільної“ мови. Позицію іде підготував до „уніфікації“ (с. 49). Уже тепер Москва хоче навести страху українським масам перед „контрреволюційною“ українізацією. Ось зразок такої пропаганди: „Під прапором боротьби за українську культуру буржуазно-націоналістичні петлюристські елементи за гроші закордонних мільйонів закликали нас тим, щоб віддавати

Україну від Радянського Союзу, загнати українських робітників та трудових селян назад, у рабство, в кабалу („спільне“ слово — П. Ф.) до поміщиків і капіталістів, щоб на догоду Дегтерінгам, німецьким фашистам, польським панам, заморити голодом, винищити сотки тисяч і мільйони трудової України.“ (Стр. 104.)

Ну, а як виявляється, що маси не так уже мійно обстоюють свою „контрреволюційну“ мову, то після того можна буде завести скрізь „спільну“ мову Леніна та інших „святих отців“ комуністичної церкви. Вже по містах пішла широка дезукраїнізація, діждемо мабуть цього курсу й по селах.

ВИСНОВОК.

Російський націоналізм, що був на деякий час пригасив під добродушною маскою „визволителя народів“, тепер показує гострі вогні зуби.

І поки Україні не навчаться свідомо й організовано поставити свою силу цьому нечуваному змушанню й насильству, тої нема вигляду на зміну формули „бити“ й „лікати“, доки Москва умітиме 30-мільйонну масу, дійсно чорену голодом, нищену варварським способом, небувалим у світі, — лікати „Дегтерінгами“ та іншими опудалами з багатого репертуару своєї політичної пропаганди.

Тільки свідомий, культурний і організований народ може нічого в світі не боятися. Несвідомі й неорганізовані все попадають під тяжкі колеса історії.

Панас Феденко.

З найбільшим смаком добирає краватку до кожного убрання ф-ма **RECORD CRAVATES** ЛЬВІВ, АКАДЕМІЧНА 7. 1-24 Будинок Шпрехера.

Вістки з „Челюскіна“.

МОСКВА, 27. 2. НАТ. З табору робітників „Челюскіна“ повідомляють, що вдалося їм умістити літак на місці, призначеному до старту й сілання. Щоб заповнити собі дах над головою, робітники почали направити свої будинки, накриваючи їх дахами з дошок і теоретично з цівками, зробленими з фотографічних кілп. Ледова крига, на якій знаходиться табір, потікала в кількох місцях, творячи кількіметрові щілини. Робітники побудували на них мости. Харчеві засоби перенесли в безпечне місце.

МОСКВА, 27. 2. НАТ. До провідника експедиції „Челюскіна“ проф. Шмідта надіслано телеграму, підписану Сталіним, Молотова, Ворошиловим, Куйбишевим, Кагановичем і Орловим: „Переслаємо вам табір „Челюскіна“ сердечний привіт. З подивом слідкуємо за вашою боротьбою з труднощами природи. Остерігаємося вам допомогти. Ми переконані, що ваша експедиція скінчиться успішно та що ви запам'ятаєте нову частку в історії боротьби за здобуття арктичних теренів.“

З ПОДОРОЖНИХ ВРАЖІНЬ.

У Відні. — Вечера. — Перші враження в дем. Наші сліди і наші

— Рефлексії. — Культура й традиції Відня. — традиції у Відні.

Заїхали ми накінець до милої культурної хати. Скорі ми говорили, ще скоріше я вдаштовував свої речі та збирався, щоб йти: приємному товариству господарів на вечеру. За вечерею у типовому віденському ресторані пішли звичайні інформаційні балачки. Не були вони нічим замінні. Зате для мене замінним був той факт, що в великому ресторані було занятих заведених кілька столиків. Черговий доказ на важкі часи в Відні.

На другий день почав я ближче приглядатися Відню та й почав інформуватися про життя в ньому. Вступив також у діловий контакт з численною та різноманітною місцевею пресою, очевидно в каварні. Вона була переповнена місцевими, австрійськими політичними бодячками. В осередку її уваги був Тироль. Чи згадувати про тирольські події? Навіщо? Вони ж загально відомі. — До того вони були тільки початковим прикритим епізодом у ланцюзі дальших трагічних подій, що прийшли пізніше. Та все ж підкреслити треба, що вся прилюдна опінія була тоді заансорбована рухом і активністю австрійських націонал-соціалістів. Атмосфера була пересичена бацилами нервозності, подразнення та неласливості.

Та нагло прийшли вістки про париські заворушення, про революцію, про уступлення уряду Даладіє. Прийшли описи подвигів париської вулиці. Париські демонстрації не обмежувалися до походів. Ні, вони ніяким водопроводом, запалявали газ, демонстрували дуб-

личні льокалі, побивали послів, намагалися нищити будинки міністерств. Словом, париська вулиця давала наглядні докази того, що в столиці Франції розгортається правдива революція. Все це поставило в тінь австрійські внутрішні події. Все те затьмило тирольське напруження і заансорбувало увагу всіх, навіть австрійських націонал-соціалістів. З особливою цікавістю слідкував я за розвитком подій у Парижі і не скривав ніякого почуття з приводу тих подій. Ці події йшли не дельте, а саме в столиці могутньої Франції, тієї самої Франції, що нас нещодавно кривдила при всіх нагодах від 1918 р. Зокремаж приємно було читати про те, як то лідер французьких радикалів, захоплений совітським режимом та „достатками“ в Совітах, зокремаж на голодній Україні, п. Ерію віддав ганебно від париських демонстрацій і замкнувся в готелю, щоб не засмакувати стусанів революціонізованої париської вулиці.

Самозрозуміло, що слідкування за розвитком французьких подій приглушувало в мені інтерес до всіх особливостей Відня та його культурних і мистецьких цінностей. Однак же дійшов я знову аж до того, щоб всі найцікавіші для мене віденські особливості таки цілком переочити та занебати. Але все одно писати про них я не беруся. Не тому, що не хочу і не тому, що не можу, а переловив тому, що на те не маю достатньо мій місяці часу.

СПИС управнених до участі в першому і другому льосуванні „діла“

(Надіслана передплата за час до кінця червня ц. р.)

1) Писіфа Паньківська. 2) Радн. Молест Каратинський. 3) Євгенія Гольдфельд. 4) Проф. Мирон Федусевич. 5) Роман Терлецький. 6) Д-р Тит Буратинський. 7) Зеновія Опишківська. 8) Іван Шумило Кульчицький. 9) Ірена Залуцька. 10) Зеновій Рутковський. 11) Анна Стефанович. 12) Євгенія Пашкевич. 13) Інж. Осип Васюта. 14) Інж. Антін Романенко. 15) Інж. Роман Витковський. 16) Д-р Волод. Лукашевський. 17) о. Юліян Дзерович. 18) о. Леонід Лужницький. 19) Проф. Іларій Гриневський. 20) Дарія Новосад. 21) Радн. Василь Бережанський. 22) Роман Конашевич. 23) Ярослав Кисілевський. 24) Роман Кмічківський. 25) Д-р Іван Грицай. 26) Інж. Юліян Наніас. 27) Проф. Євген Перфецький. 28) Захар Рудик. 29) Інж. Орест Радлявський. 30) Олексій Роїк. 31) Ярослав Скопальк. 32) Проф. Іван Сіницький. 33) Едвард Старевський. 34) Інж. Ярослав Стефанович. 35) Ярослав Сімянович. 36) Радн. Роман Сосновський. 37) Д-р Михайло Терлецький. 38) Інж. Микола Творило. 39) Аптікар Михайло Терлецький. 40) Марія Федусевичева. 41) Дир. Юліян Шепарович. 42) Д-р Микола Чубатий. 43) Д-р Лєв Чаплінський. 44) Максиміліян Яшик. 45) „Центросоюз“. 46) Осип Шухевич. 47) Т. Паславський. 48) Д-р Степан Федак. 49) Інж. Ярослав Вішківський. 50) „Центробанк“. 51) Д-р Іван Бережанський. 52) Дир. Василь Беня. 53) Епископ Іван Бучко. 54) Посол Дмитро Великанович. 55) Д-р Михайло Волошин. 56) Олексій Горук. 57) „Дністер“. 58) Д-р Маркіян Дзерович. 59) Марта Дурбак. 60) Презид. Волод. Дешкевич. 61) Інсп. Петро Кіт. 62) Олена Кравчик. 63) Д-р Денис Коренець. 64) Д-р Іван Копач. 65) Дир. Лєв Кульчицький. 66) Радник Омелян Кобринський. 67) Д-р Дмитро Левницький. 68) о. Василь Лончина. 69) о. Михайло Лада. 70) Проф. Микола Ластовський. 71) Інж. Юліян Мудрак. 72) Іван Мороз. 73) Проф. Микола Мороз. 74) Василь Мороз. 75) Волод. Мельник. 76) Витковська. 77) Григорій Криса. 78) Інж. Йосиф Небіловський. 79) Д-р Волод. Бабій. 80) о. Стефан Василів. 81) П. Бунда. 82) Інж. Микола Холевчук. 83) „Народна Гостиниця“. 84) Інсп. Ольховий. 85) Анна Верікова. 86) о. Петро Хомин. 87) Інж. Олекс. Пежанський. 88) о. Омелян Горчинський. 89) Семен Шитинський. 90) Проф. Антін Коваліско. 91) Д-р Ігор Федів. 92) Волод. Тарновський. 93) Юрій Микитчин. Всі зі Львова.

(Дальший виказ в чергових числах.)

ФІРАНКИ, КОВДРИ, ПОСТІЛЬ

від найвибагливіших до найдешевших

ВІРІБНЯ

853

ВАНК, Марійська Площа ч. 6.

Про Відень є що писати. І можна це робити без допомоги Бедекера і без помочі історії. Крім того свої враження з Відня легко списувати не тільки всяким спеціалістам від архітектури та мистецтва чи музики, чи накінець від нічних розрикованих льокалів, але й звичайним людем. До тих останніх належу і я. Для мене, як для лікаря, в Відні «каже» все: його стара-старезна і менше стара і новіша і найновіша архітектура: його музеї, його пам'ятники, його культурні установи, його театри, його музика і навіть його товариська культура. Бо Відень має свою специфічну товаріську культуру. Крім того в Відні, особливо ж у його центрі, з кожної плити, з кожного каменя, з кожної святині і з кожної площі промовляє до тебе традиція не десяток, але соток, а то й тисячкі літ. У ній, у тій традиції легко відкрити і рідні, близькі тобі і твою народіві сліди. Не один і не два сини мого народу, а тисячі анбивали по віденських бруків в супроводі оркестральних маршів колись рівномірно так своїми стомленими у військових муштрах ногами. Не один наш земляк з народу служив колись у гвардії, боронив порогів буржу, не один з них після служби так і залишився в Відні. Пережив і я такий момент, коли відкрив випадково в опері убраного в ліберію білетера свого земляка. Був я в опері з парохом церкви св. Варвари, незвичайно працюючим і рухливим о. д-ром Горникевичем. При вході на сцену почув, що білетер говорить до о. Горн. По українськи. Він служив колись у гвардії. Потім попав до цісарської опери на білетера, а тепер доживає на такому „високому“ становищі своїх днів. Його родина, очевидно, німецька. Але він вірний син свого народу і церкви. А скільки там таких самих наших людей пропало для нас зовсім, втопилося у віденському німецькому морі?

Багато в Відні і наших слів! Не маю й традиції, з якої захочете ділянки. Букалиж колись і вчилися у Відні наші музики, дебютували і політизували наші політики, творили різьбярі, тільки зачіпали за Відень наші малірі, багато працювали і немало доброго давали при своїх віденських варстатах праці деякі наші вчені і письменники.

Наша політика і наші вільні прямивання мають у Відні свою окрему сторінку. Була там наша політика колись тверезою, але була-

ла й п'яною. Заливали там, у віденських менше і більше вибагливих сніданкових кімнатах та каварнях свої розчарування всякі політичні й громадські неудачники, закроплювали хвилеві успіхи люди доброї і легкої руки в політиці. Гей, гей, славі найдалекосіялших проблем нашого національного життя відкривав би нині на неодному шинковому столі Відня і на неодному мармуровому „бляті“ віденських каварень. Українські далекосіялі політичні проблеми в тодішньому їх ставленні та тодішньому розумінні! Кажуть, що ніщо в світі не гине. Не пропадає і слово. Воно летить у простори, чи приростає до стіни, до стола, до всього, що було на перешкоді його летові у просторі. Кажуть, що й думка людська не пропадає, а еманує (екстеріоризує) з мізку й осідає ніжною матеріальною субстанцією на всьому тому, що людину окружає. Де-хто каже, що колись техніка довела до того, що зможе з просторів викликувати промови єгипетських фараонів і жреців. Якби до того дійшло, то без сумніву далеко легше було б викликати у всяких віденських пиварнях і вибарнях особливих далекосіял розмови та рішення наших найвідповідальніших котись за долю народу чинників.

Показували мені мої добрі знайомі ці знаменитості Відня, в яких такий-то і такий-то наш відповідальний діяч працював, і такі, в яких інший шукав натхнення в чарі і такі, в яких збірною волею гуртів цілих проливалися ріки пива чи струмочки вина.

Гарний Відень не тільки своєю культурою, не тільки своєю традицією, не тільки приманчивою, легкою, ліричною музикою, але й цінний для нас численними не індивідуальними, а збірними споминами про переживання нашої провідної колись еліти. Не берусь писати про віденську „Січ“, що колись відіграла велику й відповідальну роль не тільки в житті нашої молоді, але й в нашому національному русі. Це річ загально відома.

Таким був Відень для мене. Чужий і милый. Далекій і близький. А побут у ньому був прийнятний.

Над Віднем висала тоді вже небезпека внутрішніх потрясень. Йшли по його бруків і мурах гомони париської революції. А само місто і його мешканці, хоч і занепокоєні та подразнені внутрішньо тими подіями, все ж не втрачали на зовні своєї рівноваги, легкості в поведінці та ввічливості, словом репрезентували гідно литому віденську культуру та її богату традицію

Вас. Мудрий.

ГАЛЯНТЕРІЯ ЖІНОЧА І МУЖЕСЬКА У ВЕЛИКИМ ВИБОРІ — ПО ЦІНАХ ДУЖЕ НИЗЬКИХ. — Поручає Ф-на ЗІГМУНТ ЗАЛЕСКИМ

65/53

Ботіна ч. 4.

19-18

Напруження між Римом і Берліном.

„Вже так воно в житті буває: ти мене, та прийде час, що я тебе. Передвоєнною Італією, вже самостійною, кермувала в європейській політиці Австрія: австрійська амбасада в Палатині Венеція в Римі була, можна сказати, в головних напрямках огнищем закордонної політики Італії. Та доля зрадлива. По десяти роках, у яких Італія, з приходом, у міжчасі, фашизму до влади, розрослася політично поза свої кордони й стала одним із головних, при Франції й Англії, політичних чинників в Європі, і з того часу Палатин Венеція кермує долом Австрії. Уряд Мусоліні іде всупереч інтересам приятельської Німеччини, що хоче „аншлюсу“, а за повною самостійністю Австрії, бо тільки так можна погумувати розгін німецької потуги. І саме це є основою політики: не допустити до розросту й твого приятеля, бо, коли він розростатиметься, то я тебе поглине.“

„Лаз Джорнале д'Італія“ (ч. 43.) помістив обширну передовицю пера В. Гайла п. н. „Пунто фермо“ („Не іванше“). Стаття записана як відповідь на шорткавий тон берлінських подвизників „Берлінер Тагеблат“ й „Фоссіме Цайтунг“, які гостро накинулися на фашистський уряд за останню декларацію, яку Італія видала спільно з Англією, проти змагань Німеччини до „аншлюсу“. На це в передовиці відповідається, що незалежність Австрії це ступінь Європи. „А нема найменшого сумніву — чатаємо у статті — що націонал-соціалістичний рух, що вибухнув і такою настирливістю в Австрії, нахвляний і піддержуваний німецькими елементами. Його осередок виходить з такої справи в Берліні, в Мюнхені. Його найпередніші організатори це чолові-

політичні діячі Німеччини. Нема найменшого сумніву, що цей рух змагає ступенем до того, щоб приготувати немилуучу задуку Австрії з Німеччиною, чи краще підчинити Австрію Німеччині. Ця підготовка у своїх кінцевих висновках це докладний наступ до ревізії трактатів... А ре-

візія для Італії, це не воля кожного, що може робити, що хоче, а розважна збірна ресаграція політичних і територіальних урядів на звичаних засадах справедливості.

„Розпочата полеміка в німецькій пресі, яку викликала декларація трьох потуг, звертається у першу чергу проти Італії“. Та Італія, пише автор статті, завжди змагала й змагає до вдержання у Європі рівноваги, до миру й у своїй політиці є безстороння. „І для цієї рівноваги, уже багато разів Італія піддержала закордонні домагання Німеччини й то в часах для неї важких і непевних“.

Стільки цікавого вчитуємо з Італ. преси про відносини Італії та Німеччини в цю хвилину.

М. З.

Рекорд знизки ціни побитий!
ФОТО-СТИЛЬ ПЛ. МАРІЙСЬКА 3. (ГАЛЕРІЯ)
до замовлення картинок знизки ціни до 1/2
портрет. — 6 фотографій до легітимної зод. 1/2
6 карт д.
Збірні знімки і талони по найнижчих цінах.
Фото-Стиль пл. Марійська ч. 3 (в галерії).

ВОЛИНЬ.

НАСЛІДКИ МОСКОВСЬКОЇ ПОЛІТИКИ В ЦЕРКВІ.

Кипіння в парохіях. Від якогось часу присто кипить у с. Боголюбів на Лучині. Селатиском, як кажуть, згорі, б. священник-славянин високою освітою (скінчив теологію на варшавському університеті) раз-ураз намагався повернути життя церкви на старий шлях: ко-ків, зараз-же переходив від української мови до московської славянщини. Надоло це селянам і вони одного разу не пустили його до церкви. Щоб уникнути компромісів, священник постарався перенестися до іншої парохії.

Боголюбчани обрали собі свящ. Пастуха-Кендзеравого й добилися свого: консисторія, а властиво митрополит Денис таки призначили його. Та від нового священника знову такі намагали старого духу. Той домагався не виконував. Скінчилося — після різних погроз і дрібніших кар — позбавленням його права священослужіння. У відповідь парохіяни відслали до митр. Дениса різкого листа з домаганням зняти з священника заборону правити Службу Божу й з неменш різкою заявою, що вони не скоряться й священника Пастуха-Кендзеравого від себе не пустять.

Перед двома тижнями консисторія прислала до Боголюб священника з сусідньої парохії відправити богослужіння й, зазначено, жити на парохії. Та боголюбчани, переважаючи, не впустили його до церкви й не дали йому правити Службу Божу. Боротьба продовжується, яка все більше компрометує нашу церковну владу, викликаючи до неї все більшу ненависть.

„Священники“ хочуть використати ситуацію. На Волині з'явився свій власний пастор з властиво кандидат на пастора Кравчук, що перед ним пройшов православ'я й унію. Від якого часу виголошує він проповіді в луцькій кірсі. Маючи деякі проповідницькі здібності й уміння оперувати цитатами з укр. письменників та використовувати факти з шовіністичного життя. Кравчук притягає до кірси чимало „благих“ місцевих інтелігентів і селян з околиці. З огляду на такий „успіх“ евангелізму до Луцька почав учашати сам пастор Ярчук з Галичини. Перший наступ „евангелістів“ розпочато на село Киверці на Лучині, де Кравчук уже побував і молився в селянській хаті та мовляв селян замість церкви побудувати „народний дім“, в якому можна й молитися й організувати. З метою протидіагностики 25. 2. 34 виїзжав до Киверців парох. Чеснохресної церкви в Луцьку, до якої належать Киверці, протопресв. Пашевський з діакном. Треба додати, що евангелістів підтримують тут так звані „націоналісти“.

По широкому світі.

— Робітничий дім у Фальорісдорфі, який артилерією і пожежою в часі віденської революції грозить заваленням.

— Німецьке Інформаційне Бюро довідується в Відня про намірене устаткування президентом австрійської республіки Мікласа, причому його наслідником має бути кн. Шенбург-Гарштан або архикнязь Евген Габсбург, що мешкає в Бельгії.

— В усьому СРСР збирають грошові жертви для австрійських соціалістів, які опинилися на еміграції та для родин робітників, які загинули в недавніх боях.

— У зв'язку з наміреною ревізією італійської валютної політики на заграничних біржах паде віт кількох днів курс італійської ліри.

Леон Доле, головний редактор „Асціє Франсез“ вислав уредівничій комісії для розгляду подія з 6. лютого ц. р. лист, в якому дається перекладання його комісії та конференції з 6. прем'єром Даладіє і 6. міністром внутрішніх справ.

— У висвіді німецько-польських пресових у справі припинення митної війни між обома державами. —

Сантімент -- Дотеп -- Вершок гумору Капітальні ситуації Знаменита гра артистів це

Товаріщ

Вже відлетіли три болгари.

БЕРЛІН, 27. 2. ПАТ. Нім. Інф. Бюро повідомляє: 3 міролатних гол повідомляють, що лінії виселили з границь Німеччини трьох болгар: Димітрова, Попова й Танева. Досі тому їх не могли звільнити, бо болгарський уряд не хотів признати їх своїми громадянами та не впускав до краю. Вкінці призвали їм радянське громадянство та з тією хвилиною відставили їх до

границі. Нині припадають чергі роковий вибух пожежі в райхстагу.

БЕРЛІН, 27. 2. ПАТ. Згідно з неофіційними інформаціями три болгари відлетіли літаком до ОРСР. Літак вистартував нині в год. 7. рано до границі, а відтак далі літаком до Москви, де сподіються їх в год. 19.

Вальдемарас на заслання.

БЕРЛІН, 27. II. ПАТ. З Ковна повідомляють, що поліція відставила б. прем'єра Литви Вальдемараса з родиною на місце заслання. Це заслання наказав командант війни з приводу небезпечних планів, які мав підготувати Вальдемарас, а м. і. мав виголосити у най-

ближчих днях відкрити в Ризі й Таліні на тему твору Толстого „Війна й мир“, причому зобов'язався не втручати у проблеми внутрішньої і закордонної політики Литви. Тепер ці відкрити відкликано.

Польсько-німецьке порозуміння в пресових справах.

ЛЬОНДОН, 27. II. ПАТ. „Таймс“ у телеграмі з Берліна повідомляє широко про порозуміння між Польщею та Німеччиною в ділянці пресових справ і інформування громадськості обох країн. Від 26. січня, стверджують „Таймс“ не появлялася в німецькій пресі ні одна непри-

хильна замітка в відношенні до Польщі, навпаки німецька преса підкреслює спеціальні господарські та культурні вартості Польщі. Також і інші англійські часописи вказують на покращання взаємин обох країн.

ПРИСУД НА ЛЬВІВСЬКОГО КІРТЕНА.

Перший день процесу проти Броніми Цибульського, що вбив Ем. Шефівну, минає тайно на засіданнях поліційних свідків. Другого дня тайної розправи говорив зранку прокуратор, офісний об'єкт оборонці. Щойно в год. 12-й ввеч. коли трибунал пішов на нараду, публіку впустили знову на залу. Цибульський дожидав прируду оскільки, віби не не про нього йшло.

В год. 12.25 впол. прочитав президент прируд, яким львівського опира, беручи під увагу його прирвання та частинне запаморочення в часі злочину, присудив Цибульського за втрояня Шефівної цілнвалі вночі в 3. на 4 м. м. на

ДОСМЕРТНУ ТЮРМУ.

та позбавляючи всіх громадських і почесних прав на завжди а тим, що подати процесу поносіть держава а речі Шефівної мають бути віддані її господарні, ялів зона завивила за-комірне.

Цибульський, що деверувався дуже під час наради трибуналу, прийав присуд спокійно і цідував в подяці руки своїм оборонцям. Хоча як просив і він і жінка, яка ввесь час плакала на коридорі, не дозволили їм обоім побачитись і він відіхав пареткою, поміж публіку, що забила вул. Баторія до Бригідок, заливши тільки жінці по дорозі, що „за кілька літ усе буде добре“...

Леди рушають.

З Дрогобиччини повідомляють, що наслідком підвищення температури в в'язничних сторовах повітря сніг уже щез і рушили прерські потоки. Ріка Стрий все ще покрита льдом.

На Дністрі в Станіславівщині рушили леди. Вода піднеслася на півтора метра понад нормальний став. На річці Вороні в громадах Слобідка і Чорнолізні пов. Товмач вода піднеслася на 3 метри і заляла околиці сіножаті. Під Микола-

вном вода на 2 метри зависла пливє за Дністрі по леді. Е це мабуть вода із Верещиці.

На Сяні і Бугі тріскають леди і прибувають води. У східних сторонах на ріках держиться ще лід.

З Богородчанщини повідомляють, що там вилетіли допливи Виступці Малинка і Салжавка. В Богородчанах Старих утворив 11-літній Іван Гринишин.

НОВИНКИ

— Церковні брокати, борги, френдзі, напачні хрести, панаму до вишивання фелонів і фан, дзвони, всі готові церковні річи, плащечини, книги, світло, кадило, печатки для Парох. Урядів, хінсько-сріб. і альпакове столове накриття, ліжка, прапори і відзнаки, поручає Дім тор-пром. „ДОСТАВА“ у Львові, Домініканська 11/1. і Руська 20, в Перемишлі, Костюшка 5 і в Тернополі, Писудського 6. 1106 8-40

— Чеогова покарнавалова Перфекція в школі Т. Витницького (Нар. Дім) відбудеться в четвер 1. III. в год. 6.30 ввечером. 1159

— З Вищого Музичного Інституту ім. М. Лисенка у Львові. Піврічні полиси елевів В. Муз. Інст. відбудуться в середу 28. лютого в год. 7.30 ввеч. у великій залі Т-ва при вул. Шашкевича 5. (виші роки), присвячений пам'яті помершого челикого чеського педагога О. Шевіка, і в суботу 3. березня в год. 6-йй ввеч. у малій залі Муз. Т-ва (середні роки). В продукціях беруть участь елевів-клас фортеп'яну, скрипки, віолончелі, сольові, смичкова оркестра і струнний квартет. Ціна програмки 50 сот. Просимо П. Т. Публіку точно ввистись. 1139 2-2

АРХИТВІР АНГЛІЙСЬКОЇ ЛІТЕРАТУРИ

ЕМІЛІЯ БРОНТЕ

БУРЕВЕРХИ

у перекладі М. РУДНИЦЬКОГО.

Окрема книжка на гарному папері, 278 стор.

Обмежена кількість примірників.

ЦІНА 2 ЗОЛ. 50 СОТ.

Для передплатників „Діла“ 1 зол. 80 сот.

Пересилка 50 сот. більше.

— Учениці II. держ. учит. семінарії улаштувають концерт у шану Т. Шевченка в суботу 3. III. 1934, в залі театру „Ріжнородностей“. Початок концерту в год. 16.30, дохід призначений на доживлювання вбогих учениць. Билети продаватиметься в касі „Ріжнородностей“ в п'ятницю від год. 10—13-ої і в суботу від год. 9-ої аж до концерту. В інтересі Вп. Запрошених е набути билет завчасу, щоб обминути наговпу в останній хвилині. 1166

— Матерям до відома. Курс плакання немовлят уряджує Українська Порада Матерей у місяці березні ц. р. У програму курсу ввійдуть теоретичні виклади і практичні покази. Курс приватиме 2—3 тижні. Буде його вести лікарка Поради Вп. п-і д-р Туна-Надрага. Зголошення в домішці Поради при вул. Холдорського ч. 15. у годинах 10.30—11.30, або телефонічно в по-полудневих годинах, тел. 73-78, до дня 5. березня.

— Українка. В грудні м. р. „Le Mond Slave“ випустив з датою 1930 р. чергову книжку журналу, присвячену чехословацькому політичному визволенню й економічному, культурному та мистецькому життю в ЧСР. Поруч із опублікованими документами, які обімають кореспонденцію Т. Г. Масарика з Денісом (Сетон-Ватсона) та інтерв'ю з Масариком К. Чапка, вміщено й розвідку І. Борщака „Масарик та Україна“, в якій автор знайомить з українсько-чеськими взаєминами в минулім, ставленням Т. Г. Масарика до словянської взагалі й української проблеми зокрема, взаєминами Т. Г. Масарика в австрійським парламенті; автор подає уваги до взаємин Масарика з Центр. Радою, з українцями в Америці та ставленням до українців Масарика — президента ЧСР. — „Cesky Filatelista“ (ч. 2 (487) з 15. II. м. р.), місячник союзу чл. філател. товариств, умістив на першому місці статтю Є. Вирового „15 літ української філателії“. Автор подає історичний огляд української філателії та її досягнення. (У. Т.)

— Українські пісні в європейських радіо. Дня 5. березня від год. 17.15—17.35 буде спеціальний випуск в європейських радіо. У програму входить: коротка касета про українську пісню, по якій піде: Снігирь, Гого: Дума про Нечая, Лисенка: Аястри, Лодовича: Тайна, Нижніківського: Засумуй, Гринько: Баранівського: Колісанка, народна: Дімо на зелена. — Париська радіостанція Ель-ель передаватиме 5. III. в год. 21. композиції відомих українських композиторів Ф. Якименка, проф. Українського Педаг. Інст. у Прагі.

— В'язниці переповнені. Головний прокураторський уряд одержав а карного департаменту мін. справедливості писмо в справі в'язничного розпорядку, що оригінале виконання виправлення в'язниць, які містять у собі 51.000 в'язнів дається відчувати нестача однієї, недавно заповнилися понад допускарний контингент, а бюджет е за малий. Тому в найближчому часі слід надіятися розпорядку, який здержить виконання присудів до 6 місяців.

НЕ РОБІТЬ КРИВДИ СВОІМ ЧЛЕНАМ! Установа, що не передплачує „Діла“ для своїх членів, робить їм найбільшу кривду, бо позбавляє їх інформацій точних, основних і з першого джерела. Тому всі читальні, кооперативні, кружки „Р. Ш.“ й інші народні установи повинні заобонувати „Діло“ для своїх членів.

— Може школа зарадить. Дирекція початкової школи звернулася до шкільної влади, щоб повчила шкільну молодь в краю з приводу великих страт, які має державний скарб наслідком того, що хлопці бють порцелянові іконали при дорогах. У випадках, де виваляті е іконали, поштова управа доходить відшкодування судовою дорогою.

— Нові похоронні приписи. Мін. внутр. справ видало нові похоронні приписи, за якими і мерців можна буде хоронити тільки в домовинах, що матимуть на дні хлор або інші дезинфекційні засоби.

— Скільки остаточно платитимемо за служницю? Тоді, як Варшава, Лодзь і Краків вимічили круглі суми за оплату служниць в об'єднаннях, Львів роздирівнює що справу й устійнив кілька родів оплат, залежно від арті, яку служниця дістає й дораховує до цього 30 зол. за її харч. Отак за служницю, що дістає 20 зол. грішми, треба буде платити вкладку як за 50 зол., тобто 6.37 зол., на служницю, що заробляє 50 зол., як від 80 зол., то 10.20 зол., за служницю, що заробляє 75 зол., як від 100 зол., тобто 12.74 зол. В цій оплаті міститься вже обезпечення від хвороби, випадків, смертальне і на фонд праці, але такти, як на сьогоднішню кризу — вона за висока.

— Смерть від скаженнини. До шпиталю в Львові привезено 18-літнього Василя Тютяка Галя львівського повіту, якого покусав скажений пес. Лікарська поміч була спізнена і Тютяко помер.

— Краєва хроніка. Військовий суд засудив Хаїма Лийба Германа, стрільця 39. п. п. в Ярославі за шпінюажу на півтретя року в'язниці. На Н. Островського напали оводі вночі біля Перемишля невідомі бандити, зрабували його калитку зі 150 зол., а тоді підрізали йому шийку на руках і залишили на дорозі. Шийку відосвіта якийсь селянин забрав пажного Островського на віз і перевіз до ліщини в Перемишлі.

— Станіславів має теж сензацію. Кілька днів тому вертала 15-літня гімназистка Анна, дочка багатого станіславівського купця, вчором зі своїм товаришем Зигмунтом й до міста. Коли обоє найшлися біля фабрики Маркоти. Коли обоє найшлися біля фабрики Маркоти, напали на них якісь два дубови, які збили до безпритомності хлопчину, а тоді витягнули гімназистку в надберіжні доми і витягували. Хлопчина, прокинувшись і побачивши, що його товариш лежить безпритомно, що й найшла гімназистку безпритомною на місці злочину. За хлопчиним почала поліція слідство.

— Ріжні вістки. В часі переговорів в розпорядку (Аргентина) вівав один амагун на застрілі синам ходом у публіку, в наслідок чого було вбито 7 і ранених 15 осіб. — 5000 нім. студентів вийшли з найближчим семестрі перенести на промисловий університету на університет в Берліні. — Біля Пітсбургу злетіли з наміру один поїзд, мотива і спальний вагон одного поїзда, згинувало 20 а було ранених 40 осіб. — В Амстердамі в останніх снігових 60 осіб.

Захит війни людину. На подвір'я господарів Сина на передмісті Городка під Львовом вийшов з новим Вадислав Вижленко і пробув у квартирі крив. Коли почав гавкати пес, виплинув на подвір'я син господаря, 19-літній Володимир, конзультував помічник і хотів прогнати Вадислава. Вижленко стріляв до нього кілька разів з револьвера і поклажив його трупом. Досвідчений прокурор зловив.

Зникли немонопольну сім'ю. В Ужгороді під час Кошівської ескадри в місцевих господарів було 15 тисяч кг. немонопольної продукції. При тій нагоді органи державного контролю викрили 50 недержавних підприємств. Вивантаження потягнули до відповідальності.

Зорі, рятуючи гроші. В селі Полюхно під Радзівольським. Домішники рятуючи гроші втекли, покидаючи все добро на пожежне місце. Вибившись з палаючої хати, Радзівольський пригадав собі, що лишин там сховано гроші. Не надумуючись довго, скочив на дах хати, але вже не вернувся, згинувши під пальцями, які впали на нього.

Вирали 5 кг. динаміту. В місцевості Мант-Тироль вкрали з робітничої хати 5 кг. запальної речовини. Жандармерія глядає за підозрюваними вибуховими матеріалами, підозрюючи в них підпалювачів.

Нові типи танків. Французький генеральний штаб переводить проби з новим типом танків, що має три гармати калібру від 7,50 до 150 мм. До того приходять ще два важкі танки з частю резервових скорострільних гармат і легкі танки, що рухаються при допомозі турбин, опалюваної ropoю. Наслідком цих танків не буде ніякого звуку. Посувається з швидкістю 70 км. навіть на важких теренах.

Перші „Безсмертні“ билася словарями. 13 березня п. р. обходиться Французька академія 300-літній роковини свого першого засідання. З цієї нагоди відбувається спільний збір членів та публічний вчистості, яких друкує підготовляє окрема комісія Академії в Парижі. Озвучив французький літературний журнал пригадає з цієї нагоди, що на першому історичному засіданні прийшло було до сварки її членів Шарпентієра і Шампана, що від слів перейшли до бійки, в якій Шарпентієр кинув Шампанові в голову словарем Ніко і той на свого ворога словарем Моме. Сьогодні літописець занотував цю сцену. Хоча король зробив їм почесність, ці паном билася, як у нинішню.

Міжнародний танковий конкурс у Відні. Від 27. травня до 16. червня п. р. відбувся у Відні міжнародний конкурс танкових, експериментальних і спеціальних танків. Волонтер під протекторатом през. Австрії провадитимуть міжнародні лопис національних танків. Відповідні проспекти і запрошення розсилає вже організатори конкурсу до всіх країн і держав.

Бернард Шоу і Де Валера. Президент Ірландії Де Валера говорив недавно через мікрофон радіостанції в Азлонгі про ірландсько-англійські взаємини. Виписавши назвища ірландців, що заслужилися в англійській літературі, забув про Бернарда Шоу. Коли Шоу сказав, що він про те думає, відповів, що навіть не для себе урядовим компліментом.

130-літня смерть Канта. Дня 12. п. м. минуло 130 літ від смерті Канта. „Берлінер Таге-Блют“ змальовує портрет цього філософа так: Кант був невеличким малий ростом — 1,50 м. Він був такий хирлявий і худий, що шити для нього одягу — була справжня проблема. зате голова у відношенні до тіла була незвичайно велика. Який волос і рожеві щіки, що зазначалися такими аж до самої смерті, надавали йому вигляд дитини. Філософ був такий перовий, що свіжий, тільки що задрюкований трішки паперу викликав у нього перестуду й кашель. Зате дуже добре бачив. Щоденно в тій самій годині виходив він на прохід на місто, і робив це так точно, що як кажуть, мешканці Кенігсбергу, побачивши його на прохіді, регулювали свої годинники. Зрештою таке правдиве і розраховане було ціле його життя. Кант одружився тричі одружити, а проте вмер нехотіти.

Людина, що винайшла затріску. У Відні 83-літнім старцем бувш. фабрикант рукавичок. Осип Мера — людина, що винайшла затріску, але не скористала нічого зі свого винаходу. В 1881 р. цей Мера, що довго продукував лад тм, дуби в рукавичках заступити німак невідданий гулик, винайшов арешти гулика з двох положень, що входили легко один в один, якщо їх було натиснути: це була затріска, яка виглядала як в сьогоднішній і як в антикварній рукавичках, білою і т. д. Мера за винахід затріску пішов у свої виробничі діли, але винайти не вийшло, а цю винахід не

ВІДГУКИ ДНЯ.

ГРІМ СЕРЕД ТИШІ.

(ПАМ'ЯТИ Д-РА ЄВГЕНА ОЛЕКСІЯ.)

Писати фейлетон! Чи думавте Ш. Чигачі, що навряди можна його написати?! А хоч би можна, то чи записи такий, щоб при ньому боляв усміхнутися?!

Відгуки дня! Вони не все веселі, а навіть не такі, щоб про них весело написати. Неоднораз відгукується похоронним акордом, від якого холодне душа, тремтить серце, заховають альбомами очі.

Ось був добрий, широкі друг. Ще п'юра стискав твою руку, неміхався до тебе, розпитував і розказував. А нині... Похоронні дзвони, сумовитий спів, чорний віз...

Тільки згадка прона, як годув. Скільки смертей бачив я на візці, скільки добрих, широкі друзів згадало від куля як свічка від подуву вітру, але все це було якось інакше. Відома! Коротке слово, але й рівночасно найдовше речення, яке все пояснює. Не було часу заставлятися, нові події забивали минувшину, полюбляли думки, розганяли спомини.

Тепер не так. Відлічується дні, подібні до себе, як крапля води, а коли прийде чиясь несподівана смерть, то вдарить як грим і ще довго гуле серце буленою тиші.

Зійшов зі світа Генко Олексій. Мій добрий друг, якому завдячую неоднораз. Зійшов несподівано і для мене і для нас і для себе самого.

Тому три-чотири дні сиділи ми в „Віденці“ і снували плани, згадували минуле. Одно і друге дуже любив.

— Ех, брате, що то було за вієсько. сама бригада. В ній був не так лікар, як старший до особливих доручень. Треба самеати казав. Бізанд до мене: „Олексій, бери коня і махай!“ Гарно було.

На згадку, як не було гарно, всімхався своїм чарівним усміхом і обов'язково додавав:

— Слухай, то не може бути. Я ще буду слухати. Сідав тримаю до нині, тільки коня вже

хотіли відкупити від нього патенту. Описи зникли нагло в Європі затріски, які масово фабрикували в Америці: практичні енциклопедії, який корисний може бути цей простий винахід і накликували на нього. Мера довго процесувався з американськими фабрикантами, втратив на поїздах і в процесіх останні гроші і врешті нічого не добившись, кинув їх. Він умер, як і годиться винахідникові, в останній нужді.

3 СУДОВОЇ САЛІ.

КАТЕХИТ, СЕЛЯНИ І ВЧИТЕЛЬКА.

В селі Опаліній жовківського повіту від монастиря оо. Василіян у Жовкві давав лекції науки релігії о. Ірпей Вігоринський. Мабуть через якусь денунціацію повіломлено монастиря оо. Василіян, що забороняється вчити о. Вігоринському науку релігії в школі від 1. IV. 1933 р. На місце о. Вігоринського шкільна рада не призначила ніякого іншого катехита і тому кожного візівка їхав один з оо. Василіян на лекцію релігії до Опаліної. Дня 25. IV. 1933 не було священників і тому о. Вігоринський поїхав на годину релігії, а що мав заборонений вступ до школи, зібрав дітей до каплиці. А що тоді було зими на дворі, родичі дітей пішли до вчительки Валасівної і в спосіб чемний просили, щоб дозволила о. Вігоринському перевести ту лекцію у шкільній салі, на що вона згодилася. Здавалось би, що історія скінчена і не варто би про неї і згадувати. Тимчасом на поручення староства поліції почала слідство, якого вислідом був акт обвинувачення проти Василя Грубого, Анни Сирватки, Івана Худий о. Ірпея, проти перших трьох за проступок з арт. 128 к. з., проти четвертого за проступок з арт. 27 і 128 к. з. Городський суд у Жовкві засудив перших трьох на кару арешту по 3 місяці з припиненням на 2 роки, а о. Вігоринського на кару безоглядного арешту 6 місяців без припинення. Проти того присуду вніс четвертий обвинувачений апеляцію (перші 3 зазначили речинув) і дня 27. II. відбулася апеляційна розправа у Львові. Обвинений хотів предложити доказ правди з о. Ігумена Віталія Градилою і багатьох свідків, що присуд і інстанції спирається на невірних інформаціях, що не обвинувачений підковував моральний авторитет вчительки Валасівної, але навпаки вона перед дітьми як кожному кроці старалася об'явити повагу катехита і що вона доносила шкільному інспекторові, начеб о. катехит не викладає своїх обов'язків. Показував ділі свідків, що депутатів родичів, коті пішли до вчительки Валасівної, поводитися дуже чемно

мушу мати сильнішого, бо чоловік, біда би то взяла, тяжкий робиться...

Обидва ми мислили, члени доведського т-ва „Тур“, то й розмова сходила на мисливські теми. Дуже часто, а точніше кажучи — все.

— Як думаєш, я маю добру стрільбу?

Мав справді дуже добру і я це йому кілька разів признав. Але Генко любив, щоб йому кожний раз її похвалити...

А як ми востаннє бачилися, то аж руки затрав.

— Цього року, то вже гетерсакам не подарув...

На жаль, подарував.

Направду на жаль.

Добрий був чоловік, а для мене навіть дуже добрий...

Галактіон Чинка.

† ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ.

Захар Павлох, генерал-суддя б. австро-угорської армії і б. референт військового судівництва при уряді Західної Української Народної Республіки, член-основник багатьох українських товариств, помер у Чернівцях дня 24. лютого п. р. у 86. році життя. Похорони відбулися 26. лютого. В. Й. П.

Дописи.

Львів.

Львів-Личаків „Рідній Школі“. Львівський Кружок „Р. Ш.“ на ділянку Личаків запросив на день 25. лютого своїх членів на анкету в справі внутрішньої політики „Рідній Школі“. Та хоча старшина Кружка вислав 450 запрошень, то проте на сходинах прийшло лиш незначне число громадян (не більше сотні). Відрадилим знисем було те, що значну частину призначних творило жіноцтво. Анкету відкрив голова місцевого Кружка д-р М. Панчишин, що принісавши зібраний, дав слово голові „Р. Ш.“ проф. І. Галушницькому. Після реферату і дискусії ухвалила анкета резолюції: 1) Українським громадянам Львова ділянки Личаків, зібрані дня 25. лютого на анкету в справі внутрішньої політики „Рідній Школі“ у арозумінні великої ваги і значимости цієї всенародної установи висказують думку, що кожний українець зобов'язаний дати позичку „Рідній Школі“ у якости, що відповідає його дійсному матеріальному становищу. 2) Для переведення цієї позички в діло вибрати комісію, зложеною з відповідних місцевих організацій з правом констатції. У склад цієї комісії ввійшли: від Організації Українців міста Львова п. Сетий Митайло, від Кружка „Р. Ш.“ п. Музила Павло, від „Союзу Українок“ п. І. Анна Воробцова, від „Прогресу“ п. Процькіє Сильвестер, від „Союза IV“ п. Завербий Максим, від самоосвітньої гуртки п. Ольшавський Володимир, від „Відродження“ п. Соколик Василь. Нахоті рішено анертувати писемно до місцевої паролі т-ва „Будучність“ щоб вони вислали до комісії також своїх відповідників. З черги на запис голови „Р. Ш.“ відказували присутні зараз на місці квоту 350 зол. на позичку „Рідній Школі“, а саме: д-р М. Панчишин 250 зол., Андрій Савка 50 зол., Сильвестер Процькіє 25 зол., м-р Кабаровський Богдан 25 зол., Мухом Павло 25 зол., Терлецький Богдан 25 зол., п-ні Воробцова Анна 25 зол., Ципакоский Петро 25 зол., м-р Крикульський Володимир 25 зол., Завербий Максим 25 зол., п-і Кривошкульська Евдокія 25 зол., і Чорний Василь 25 зол. Закривавши анкету, висказав п. голова д-р М. Панчишин надію, що за ним прийдуть підуть і всі інші українські громадяни Личаків.

СПОРТ.

СОКІЛЬСЬКІ ЛЕШАТАРСЬКІ ЗМАГАННЯ У СКОЛІМ.

Змагання лешатарів соколи-лешатарів, що відбулися в минулу неділю у Сколім, пройшли з повним успіхом. Із всіх оголошених змагань лише два частини ставали на старті. Причини: похолодіння погоди. Вже такі на старті явилася 4 соколи з Гребеню, 6 зі Стрия, 6 зі Львова і 20 зі Скольного.

Старт бігу виходився високо в горах, на шпиль Коринки. Звідти лешатари змагалися на мету під Дубиною. Різниця висот між стартом і метою перевищує 700 м.

Виследи змагалися такі:

Біг 5 км. поєстоєр: 1) Огані І. (Сокіл-Львів) 28 мін. 35 сек. 2) Мелінич С. (Сокіл-Стрий) 31:50; 3) Кузьмак М. (Сокіл-Стрий) 32:22; 4) Бутковська О. (Сокіл-Сколі) 33:15.

Біг 5 км. учасників: Молоді соколи тачали собі легко раду з тереном. Гордою переможцем. Крехівський (член Сокола-Гребеню) своєю поствою захоплював нисів. Цей шлях переїхав у 30 мін. 7 сек. 2) Ухач Р. (Сокіл-Гребеню) 31:12; 3) Ройс М. (Сокіл-Сколі) 33:15.

Біг 9 км. побратимів: Біг рішав у свою користь Пеломаш Вол. (Сокіл-Львів) у часі 37 мін. 15 сек. 2) Патола З. (С. Стрий) 38:33; 3) Рок Я. (С. Львів) 41:15; 4) Бужковський С. (С. Сколі) 43:50; 5) Іванчик О. (С. Сколі) 45:10; 6) Шолопата С. (С. Сколі) 45:25; 7) Носівський С. (С. Стрий) 45:50; 8) Коробка Ю. (С. Гребеню) 46:45; 9) Ройс В. (С. Сколі) 47:10; 10) Галені І. (С. Гребеню) 47:45; 11) Галені А. (С. Сколі) 48:03; 12) Білешевіч В. (С. Сколі) 49:08; 13) Надох Я. (С. Стрий) 50:02; 14) Федун О. (С. Львів) 52:41; 15) Середич Я. (С. Сколі) 53:27; 16) Норичка В. (С. Сколі) 56:22; 17) Володарович О. (С. Сколі) 57:56; 18) Бантурович А. (С. Сколі) 59:37; 19) Шпортник М. (С. Сколі) 61:57; 20) Чоманський І. (С. Сколі) 67:33. По за конкурсом Селішча В. (УССКО) осягнув такий час 44:45, Тиминич І. 46:32, Білшовський С. 45:12.

Зауважимо, відбулася святочна роздача нагород та пам'ятних жетонів. До обраних змагань промовляв заступник Загального Комітету п. Карпівський, а всім гостям подякував членів Сокола-Сколі п. Гребеню. Це гарне свято закінчилося веселим соколиським гимном.

ЗІЗЛОВІ ЗМАГАННЯ У СЛАСЬКУ.

Лешатарський Субреферат УСС повідомляє, що два 4. III. п. р. відбулися у Славську змагання.

за ініціативою УСС. Організує і зголошені п. Карпівський Леш. Клуб. Змагання відбулися в ж. н. з муж. конкурентів. Якби не було доборної змагання відбулися в чергову неділю. Дякуючи їм: Рибачек (УССКО) у 1932 і п. Хачава Р. Шанували свої клуби. Одначе вони матимуть зобов'язання представити усіх лешатарів клубу Львова і провінції, головно Стрия.

ЗАКОРДОННИЙ СПОРТ.

ЛЕВЛІН. Ірландія — Бельгія 4:4 (2:2). Міжнародні змагання.

ВІДЕНЬ. Гаксга — Вієнна 1:1; Азія — Бельгія 7:2; Австрія — Ф. А. II. 2:2; Ранд — Лібертас 4:3; Бельгія — Доман 2:1; Спортклуб — В. А. II. 2:1.

ПРАГА. Славія — Жітенець 5:2; Славія — Непорук 5:0; Тепліцер — Богеміанс 3:3; Кладно — Вікторія Жижова 2:2; Чехія Карлі — Вікторія Пльзень 1:1.

ТАКІВКОВІ ЗМАГАННЯ.

КАТОВИЦІ. Змагання в такій між. ліній. Польщі та Німеччини закінчилися програмою матчів у поєдинках 5:0 (0:0, 3:0, 2:0).

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

„Заграва“ Український Театр. Під артистичним проводом В. Блавацького.

Львів. Сала Театру Ріжгородностей. Пятниця, 2. III. год. 15:30 „Земля“ (Цин змиселі).

Пятниця, 2. III. год. 19:30, Тарас Бульба, історична пєса на 4 дії за Гоголем.

Сала театру „Мінхон“, муз. Осолінський ч. 10.

Субота, 3. III. „Мужчина з минулим“. Неділя, 4. III. год. 15:30 „Мужчина з минулим“.

Неділя, 4. III. год. 19:30 „Зміїнка“. Понеділок, 5. III. „Будівничий Солянос“.

Вікторок, 6. III. „Детто“. Білети продає „Союзний Базар“, муз. Гуська.

Укр. Нар. Театр ім. І. Тобілевича. Долина: 28. II. Мотря.

1. III. Батурин. 2. III. Фракіта. 3. Долина іде театр до Стрия. Перша інсталяція п. з. „Сонце руїни“ в Стрию відбувається в неділю 4. III. в салі Нар. Дому.

Великий Міський Театр. Серода, 26. II. год. 7:30 веч. „Родина“. Четвер, 1. III. год. 8:15 веч. Концерт Поль. Муз. Т-ва.

Театр Ріжгородностей. Серода, 28. II. год. 7:30 веч. „Товариш“. Четвер, 1. III. год. 7:30 веч. „Товариш“.

Кіно.

АДРІЯ: „Давонар із Нотр Даму“. АПОЛЬО: „Прибула“ (фільм з ту цульського життя).

АТЛАНТИК: „Приветі та любові“ (на основі Декабри). БАНДА: „Чоловік мавпа“.

КАСНО: „Секрет жінки“ та „Бастер у кабаре“.

КОЛІСЕН: „Зохоті сваяня“, режис. „Останній усміх“.

КОПЕРНИК: „Гарний є світ“ (Моріс Шеналі). МІРАЖ: „Мадярське хатаїня“, „Осьма Салмона гріхота“.

МАРУСЕНЬКА: „Гарний є світ“ (Моріс Шеналі). МУЗА: „Усміх пастя“.

НАЛАС: „Пригода на Лідо“. НАН: „Російська пригода“ та режис. НАСАЖ: „Баміт“, „Подорож у далекій світ“.

НИМЕРА: „Заборонена жельодія“ (Нос. Мотря). СТИЛЕВЕ: „Забута медьодія“, режис. „Гадю 15-95“.

УТІХА: „Насана“ та режис. АЛЬФОНС ДОДЕ

МАЦІЦЬКИЙ Переклад із французьк. мови М. Рудницького. — Ціна 3.— зол., з почт. перешлюкою 3.50 зол.

Закордонне радіо.

Серода, 28. лютого 1934.

Відень (306,8) 12:00, 18:55 Концерт. 17:15 Спін, 21:35 Оп. музика, спів. Братислава (298,8) 12:35 Концерт. 16:30, 17:20 Авд. для дітей, Прага (370,2) 20:05 Спін. концерт. Париж (312,8) 19:46 Андалузієць пісеньки. Атілона (531) 21:20 21:30 Спін, Люблін (369,9) 21:30 Нар. пісні, Лінгенберг (355,9) 19:00 Камер. музика, спів, Ляйпціг (382,2) 20:10 „Дер Форшорене Вальдер“ оп. Штольпа, 22:25 Давня музика, Будапешт (349,5) 12:05 Легка музика, 18:45 Фортепіан, 21:20 Пис. музика, Рим (420,8) 13:00 Легка музика, 21:00 Опера.

Четвер, 1. березня 1934

Відень (306,8) 16:05 Програма для дітей, 17:05 Солоїсти, 18:35 Творчі Оск. Недбаля, Кошиці (269,5) 17:30 Мадярські пісні, 19:20 Легка музика, 20:00 Хор, Прага (370,2) 11:05 Легка салонна музика, 19:30 Пис. пісні, 22:40 „Далібор“ оп. Сметані, Атілона (531) 20:20, 23:05 Спін, Ковно (1935) 19:30 Опера, Рига (514,6) 19:05 „Чортівський ідеї“ оп. Кальмана, Берлін (356,7) 17:15 Фортепіан, скрипка, спів, Лінгенберг (355,9) 20:10 „Світ Оперн“ музика, спів, Будапешт (349,5) 17:30 Танцюва музика, 18:40 Нар. пісні, Мільно (368,6) 16:45 Програма для дітей, Рим (420,8) 17:00 Інстр.-вок. концерт, 21:00 „Армеліанка“ пєса Додета, муз. Бізета.

Львівське радіо.

Серода, 28. лютого 1934.

7:00—8:00 Ранішня аудіція, 12:05, 12:33 Мелодій лєвого світа (гр. панти), 15:25 Збіжєва бірка, 15:30 Господарські вістки, 15:40 Арт та пісні, Ада Сари (гр. панти), 16:10 Для дітей: „Гей до ліса, до сміхлого“, пісеньки, два оповідання, 16:30 Листи та програми, 16:35 Нар. пісні (сербська, країнська, даламатинська, слованська, чеська, македонська, сербсько-лужицька, боснійська), 17:20 Легка музика з грам. панти, 17:50 Перед дном мислосерд, 18:00 Пірати ароматного моря, 18:20 Камер. концерт (італ. музика), 19:05 Всячина та гр. панти, 19:25 Літ. фейх. „Літературне життя Познаня“, 19:40, 19:45 Спортні вістки, 19:55 Сільва перум, 20:00 Вибрані думки, 20:02 Любимі режі та екрани (гр. панти), 21:00 Муз. фейх. „Початок польської опери за Жигмонта Август“, 21:20 Фортепіан, 22:00, 23:05 Танцюва музика.

Четвер, 1. березня 1934.

7:00—8:00 Ранішня аудіція, 12:05 Популярна музика з гр. панти, 12:35 Концерт, (музика, спів), 15:25 Збіжєва бірка, 15:30 Господарські вістки, 15:50 Салонно-джазовий концерт, 16:40 „Праця між нар. жін. організацій для мира“, 16:55 „Терпіння та радість кохання“ (гр. панти), 17:20 Скрипка, 17:50 Серед нивах, 18:30 Відчит, 18:20 Авд. „Монна Ванна“ на основі Метерлінка, 19:05 Мос. „Базилія Ходоленький як історик незалеж. руху“, 19:15 Всячина, 19:25 Фейдетон, 19:40 Спінговий комунікат, 19:43 Спортні вістки, 19:55 Сільва перум, 20:00 Вибрані думки, 20:02 Концерт творін Рим. Вагнера (музика спів), 21:00 Техн. почт. скрипка, 21:15 Концерт італ. музичн. спів, 22:00 Легка музика з гр. панти, 22:30, 23:05 Танцюва музика.

Присилайте передплату!

БІРЖА.

ГРОШІ.

У Львові долар у приватних оборотат 5.29 зол.

У Варшаві були такі курси: Лондон 26.98—27.00, Париж 34.94, Берлін 210.40, Ціріх 171.41, Амстердам 357.15, Прага 21.28, Ньюйорк кабель 5.31, Ньюйорк чеки 5.30 і три четварті.

ЗБІЖЕ.

Ціни пар. Підзолотиська	від	до
Пшениця двір.	19—	19.75
Пшениця збірна	17.75	18.00
Жито одноплісне	13.75	14—
Ячмінь двірський	12.75	13.25
Ячмінь на млин	10.50	10.75
Фасоль біла	25—	25—
Вісвіки житні	7.50	7.75
Вісвіки пшеничні	8.75	9—
Вісвіки пшеничні грубі	9.25	9.50
Ціни парітас Львів	від	до
Пшениця двірська	21—	21.25
Пшениця збірна	19—	19.25
Жито одноплісне	15.10	15.25
Ячмінь на млин	11.75	12—

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ“.

„Маслосоюз“ платив кооперативам для 27. II. масло 3.10, молоко, — 18, сметана — 30, яєця 2.90—3.—. Тенденція на масло, сметану, молоко і яєця удержана.

Ціни бітої птиці з птахомислярні „Маслосоюзу“ за 1 кг.:

Рід:	Добрий:	І-я	ІІ-я
Кури молоді на печення	1.65	1.50	1.40
Кури на росі	1.55	1.50	1.40
Качки	1.55	1.40	1.10
Гуси	1.50	1.30	1.05
Індички	1.80	1.65	1.55
Пантарки за одну штучку	0.50		

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакції не відповідало

Повідомляємо, що п. Данецький Осип з Катовиць і п. Врублевський Казимир з Кракова — перестали бути представниками Укр. Заг. Енциклопедії. Рішочасно просимо згаданих павів повернути поштові томи і бжочли заповідель Адміністрації Укр. Заг. Енциклопедії.

На Рідну Школу зголоши ВП. Ученині СС. Василішок — Львів 25 зол. з нагоди іменини директора, д-ра Василя Шурата.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакції не відповідало

НАЙНОВІШІ тачани — 75, gobелінові о-томани — 30, килимки до розміщення — 30, сітки дровни — 18, кухонні ліжки — 8, полси — 15, сіткові — 20, дитячі — 30 — поручає Фабрика ЗАКС — Лисого 6. 31/49 18-20

НАДКРАЩУ, найтрезвішу і найсла-гантішу обуму дістанеш з „Ар-ка“, Хорунька 11 а. 1076 6—25

ГАРНА КІМНАТА В ЦЕНТРІ МІСТА, мебел., дані і або 2 осіб, з харчех або без. Зголошення в Адміністрації „Діла“.

ХАРЧЕВУ КРАМНИЦЮ дуже зручно продає, або приймє спілкування. Відомість до Адміністрації під „Ф. II.“ 113 1-4

КОЛОМІЯ. Перейду на смертний і прийму з 1. серпня на малу платню за садку солінітатора з адвоката або юри-ра в Коломиї. — Директор гіпотези і коморини літ 32. Ласкаві зголошення до Адміністрації „Діла“ „хлі соціального“.

КОМФОРТОВА КІМНАТА до павітас Генігса 24, партер.

КУРС КРОЮ, ШИТТЯ, МОДЕЛЮВАННЯ починаю 10. березня. Плати Ф-ж М. Козловська, Академічна 22. I. п. 1-4

НОВОВІДЧИНЕНА тарчєна крамниці муз. 3. Мал 17, поручається ласкаві павітаси ПП. Української Календар. Гам-боцька-Мульєвич. 24/31 1-4

ОСТОРОГА.

Управа Народної Лічниць остеріг! Громадянство перед маятниками, які в-рають на будову шиттєва лічниць у при-патиті домах і установах. Управа про-сить таких збірників віддавати до павітаси.

НЕБУДЕННА НАГОДА

перенесений Магазин Мебля Ірві Грінер Львів, з льокалою Ягальска-на 24. — до нового льокалою ТРИ-НАЛЬСЬКА 16, дає з цієї нагоди на-закупі меблів 20 проц. опушту. Ірв. 21-76. 10/31 1-1

Церковні дзвони

доставляють

Ліярні дзвонів

БРАТІВ ФЕЛЬЧИНСЬКИХ у Калуші й Перемишлі

Новина!

Розбиті дзвони особливої ар-тости споюємо під гарантією, відзискають попередню красу і силу тону, через перетопля-ти дзвони зайво.

ОСТОРОГА!

Остерігаємо перед агентами злого ді-льської ліярні дзвонів і Сталевих лі-ль водочатися по салі та крамни-ці і подати себе за лашіх відлучених, напштають людям останню тактиту. Ми як лілярні так і тепер не остері-гуємося агентами з тієї нації, що не-куєнось агентами з чужої нації, да-бажає доброго товари. Лашіх про нас з української часосни, а не-дильського агента з його дильської правди до найближчої бжичи. 1115

ЦІННИК ОГОЛОШЕНЬ У ЩОДЕННИКУ „ДІЛО“.

Розмір часопису: 3 текстові шпальти і 4 оголошеневі шпальти.

1 км. одношпальтовий або його місце з руб-ричї оголошенє	302 0.35	Дрібні оголошення від слова: матримоніальні і приват. кореспонденція по купю, продаж, заповіт і т. п.	302 0.15	Остання сторінка 1/1	1/2	1/3	1/4
2 „ одношпальтовий в тексті і новинах на першій сторінці	0.60	музичні праці	0.10				
	0.80	слова товстим друком подвійно.	0.07				

За редакцію відповідало Олександр Кошчак. Видав Видевишна Спілка „Діло“. З друкарні Вид. Спілки „Діло“, Львів. Ріжис Я.